
Z oslavy v pizzerii šel Verner rovnou na snídani

Z oslavy v pizzerii šel Verner rovnou na snídani

26.1.2008, autor: Tomáš Macek

Nespal po závodě ani minutu! Mistr Evropy v krasobruslení Tomáš Verner byl vzhůru 38 hodin v kuse.

„Kdybych měl teď závodit, nedošel bych ani z šatny k ledu,“ pronesl včera na recepci hotelu Panorama.

Za ním docházela dlouhá řada gratulantů. Cizí trenéři, japonské fanky, soupeři. Němec Robin Szolkowy, zlatý ze sportovních dvojic, se před ním dokonce uklonil.

„Robin je neuvěřitelný člověk.“

Při závodě sedí v šatně jako doma u snídaně. Klidšas k pohledání,“ řekl Verner. O sobě to říci nemůže. Přesto v pozdním čtvrtém večeru stál v Záhřebu na nejvyšším stupni, zpíval českou hymnu. „Kdysi dávno jsem si myslel, že v takovou chvíli budu brečet. Ale slzy nepřicházely. Byl jsem dojatý a užíval si tu chvíli,“ líčil.

Hodinu po půlnoci se teprve vrátil z dopingové kontroly na hotel, do tří seděl se svými trenéry. Sparingpartnerce Carolině Kostnerové strčil pod dveře jejího pokoje výsledkovou listinu, na kterou italsky dopsal: „Teď je řada na tobě.“

Uprostřed noci se přesunul do nedaleké pizzerie, kde Ondřej Hotárek, český krasobruslař v italských službách, slavil narozeniny. „Tak jsme rovnou oslavili i můj titul.“

Vrátil se včera nad ránem, ani nešel do pokoje, aby nevzbudil spolubydlícího Davida Vincoura, na nějž finále soutěže tanečnicků teprve čekalo. „Rovnou jsem tedy počkal na snídani.“

Přiběhla za ním rozesmátá Kostnerová. A o půl osmé už Verner poskytoval první rozhovory.

„Dochází vám, co jste dokázal?“ zněla nejčastější otázka. „Já nevím,“ odpovídal. „Já jsem prostě superšťastnej.“

Kouknu z okna a jsem šťastnej. Kouknu před sebe a jsem šťastnej. A pořád se směju.“

Odpoledne na tribuně fandil ženám - a sháněl fotbalisty.

„Se Sergejem Davydovem a Švédem Berntssonem jsme se domluvili na fotbálek v tělocvičně. Potřebujeme další lidi. Nechcete se přidat?“ zjišťoval.

Trenérů se raději neptal, jeho fotbalové aktivity nepozorují rádi.

„Přitom já si dávám pozor na nohy, nehraju do extrémů,“ hájil se. „I když... Někdy je těžké udržet mě v klidu, to je fakt.“ Zítra si vychutná závěrečnou exhibici, poprvé v roli mistra Evropy. K vítězné prémii 20 tisíc dolarů přidá exhibiční honorář 900 dolarů.

Pak zajde v Praze do školy, za profesory na FTVS. A především bude dva měsíce trénovat.

V Česku, v Oberstdorfu, v Kanadě. „Zaletím do Toronta za choreografkou Lori Nichol, vyleštit krátký program. Prostě aby se obě mé jízdy na mistrovství světa blýskaly stejně jako tahle zlatá medaile.“

Vyhrnul mikinu a ukázal ji. Pořád ji měl na krku.

Rozhovor s Vernerem na str. B11